

7. årgang 1987

Juli/August/September

Som ung pige læste jeg en lille fortælling:

Det evige smil

af Pär Lagerkvist, som betog mig meget. Da så Lone bad om en artikel til kirkebladet, kom jeg til at tænke på den igen. Jeg læste den og fandt nogle udpluk, som hermed følger:

Da var der en mand, der rejste sig op midt iblandt dem.

Hvad er sandt?

Sig os, hvad er sandt?

Det liv, vi lever, det er bare forvirring, bare rigdom uden grænser. Det er for meget, vi kan ikke fatte det. Vi kan kun se det lille, der er vort, det, der er for småt. Men alt det store er for småt. Men alt det store er for stort. Vi kæmper og kæmper hver for sig, vi søger og søger, men ingen finder nogen anden end sig selv. Vi sidder alene i et rum uden ende, vores ensomhed råber i mørket. Vi kan ikke frelses, vi er for mange. Vi kan ikke finde en vej, som vi allesammen kan vandre.

Jeg kan ikke holde ud, at livet er så stort! Jeg kan ikke holde ud, at det er grænseløst. Jeg kan ikke holde ud at være alene i et rum, som ikke har nogen ende.

Jeg vil opsøge gud, det altid sande.

Du er gud? begyndte de med skælvende stemme. Det er dig, der er gud?

Den gamle så forundret op på dem. Han svarede ikke, han nikkede bare.

Du står og saver brænde, sagde de.

Han svarede ikke. Han tørrede sig

om munden med bagsiden af sin grove hånd og så sig forlegen omkring.

Vi er levende, sagde de. Vi er det liv, som du har frembragt. Vi er alle de levende, som har kæmpet og kæmpet, som har lidt og lidt, som har tvivlet og troet, som har famlet os frem i mørket, hvor ingen kan finde vej, som har søgt og søgt, anet og længtes, som har søgt helt ud til vort væsens yderste grænser, som har slidt hjertet ud af vores bryst og kastet det uden for grænsen, hvor det forblødte i ensomhedens navnløse kval.

Hvad har du ment med os?

Jeg har bare ment, at I aldrig skulle behøve at nøjes med ingenting.

Inde blandt milliarderne stod en uoverskuelig skare af små børn, de havde leget og moret sig, så godt de kunne under den lange vandring, de ikke vidste hvad betød; dem valgte de til at føre det rædselsfulde livs sag. Dem førte de frem foran gud. Og alle råbte bittert og hårdt:

Hvad har du så ment med dem? Hvad har du så ment med disse uskyldige små?

Dem har jeg ingenting ment med, sagde han så stille, at alle kunne høre det. Dengang var jeg bare lykkelig.

Der gik en gammel mand, hans hoved var ældet, men han så frem for sig, som om han endnu havde lang vej; han sagde:

Jeg erkender dig, kære liv, som det eneste tænkelige iblandt alt det, der ikke kan tænkes. Og han gik iblandt de andre, tavs, lyttende.

Og århundrede føjedes til århundrede, årtusinde til årtusinde, slægt til slægt; det vidste de intet om. De vandrede blot fremad, side om side.

Langt borte fra ham sagde en anden:

Jeg tiltror livet godt og ondt, jeg takker det for alting. Jeg takker det for mørke og lys, for tvivl og tro, for aften

og morgen. I mig er det ét, i mine brødre alt det andet.

En anden sagde:

Jeg takker for min uro, som har givet mig ro. Jeg takker for min angst, som har åbenbaret for mig, at den ikke er mig.

En anden sagde:

Livets rigdom er uden grænse. Livets rigdom er så stor, som vi kan forstå. Kan vi forlange mere? Når vi alligevel forlanger mere, så er der også alt det ubegribelige, alt det, vi ikke kan forstå. Så snart vi formår at strække vores hænder ud efter noget, så snart vi aner, at noget er til, så er det straks til. Kan vi forlange mere?

Da loftede den ældgamle mand under alles tavshed igen sit grånende hoved og sagde, idet han så frem for sig, som om han endnu havde lang vej:

Jeg erkender dig, kære liv, som det eneste tænkelige iblandt alt det, der ikke kan tænkes.

Derefter var der ingen, der sagde noget mere. Det, som skulle siges, syntes de var sagt. Tilbage hos dem var der kun al den rigdom, som deres tanke ikke kunne omfatte; den gemte de hemmeligt hos sig selv. Tavse skiltes de fra hinanden, for hver for sig at opsøge sit sted og fortsætte at leve.

DQ.

TIL KONFIRMANDERNE

Vi begynder konfirmandundervisningen onsdag den 9. september i præstegården kl. 8,05. Jeg vil bede jer tage jeres dåbsattester med den første gang.

Konfirmationerne kommer til at foregå således:

- 1988: Ellinge den 10/4 kl. 10,15
Skellerup den 17/4 kl. 10,15
1989: Skellerup den 2/4 kl. 10,15
Ellinge den 9/4 kl. 10,15

LWJ

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer — kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 09 35 11 18, Skellerupvej 40, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« — Ingrid Danquart, Skellerup og Liss-Lotte Talbro, Ellinge.

Oplevelser fra kirkegang i Ellinge

Brev fra Polen

(Oversat)

I sommeren 1986 tilbragte vi en dejlig måned i Ellinge i Danmark.

Da vi hørte, at I havde en kvindelig præst, besluttede vi at tage med Lisa til gudstjeneste. Vi måtte simpelthen se en damepræst i tjeneste. For os var det en stor overraskelse, at en pige kunne blive præst.

Vi gik ret tidligt til kirken, da det var Lisas tur til at sætte blomster på alteret, så vi havde tid til at se kirken før gudstjenesten. Jeg blev overrasket over at se en så enkel og lille kirke, men jeg må indrømme at efter et lille stykke tid, kunne jeg bedre lide denne kirke end vores egne store og meget dekorerede kirker. Jeg er sikker på, at Jesus ville blive henrykt over at se en sådan kirke.

Som katolik var det interessant at opleve en protestantisk gudstjeneste. Vi forstod ikke ordene overhovedet, men vi nød musikken og atmosfæren. Det var i sommerferien, så jeg går ud fra, at det var grunden til, at vi kun var 15-16 mennesker i kirke denne søndag. I Polen er kirkerne fulde hver søndag.

Selv om det var underligt (mærkeligt) for os at se en dame lede en gudstjeneste, syntes det helt naturligt her.

Den samme sommer var vi med til Georg Madsens begravelse. Den dag var kirken fyldt med mennesker. Vi

blev overrasket over at kisten var sat ind i kirken. I Polen har vi blot en lille kiste i bronze inde i kirken til mindsegudstjenesten. Den rigtige kiste er i Polen placeret i vore hjem, eller hvis dette ikke er muligt, i et specielt hus på kirkegården. Vi klæder den afdøde i hans eller hendes bedste tøj, og folk kan komme og se den afdøde og sige farvel. Den rigtige kiste kommer aldrig ind i kirken.

Det har været meget interessant at overvære en dansk gudstjeneste og en dansk begravelse.

Regina, G'dansk, Polen

Oplevelse i en dansk kirke

Det var med spenning den Norske familie gikk til gudstjeneste 1. påskedag i Ellinge kirke. (Vi kommer fra Sandnes, som er Norges 8ende største by).

Det var et nydelig syn som møtte oss. En lille påske pyntet kirke, med birk og påskeliljer ved hver benk.

Vi ble ikke forbauset over, at det var en dame som var prest. (Det har vi hatt i Norge fra 1964). Hun prediket så tydelig, selv oss norske kunne forstå. Det er lenge siden vi så en prest i »gammel« prestekjole med hvit krave. (Den er også fornyet hos oss).

Noen av påskesangene var ukjente for oss. Fast i vår kirke synges Påske-

morgen slukker sorgen... A salige stund uten like...

Vi var heller ikke vant med å »syng« trosbeknelsen. Fader Vår bes høyt av alle i vår kirke. Det er også fast tradisjon med nattverd denne dag. Vi kaller gudstjenesten for Høytidsgudstjeneste og det er alltid offer til Ungdomsarbeidet, Menighetsarbeidet o.s.v. Vi har også påskedags frokost i kirken. Men tross denne »lille« forskjell, så er Evangeliet det samme. En salme av Brorson lyder: Vi fikk livet, fikk det givet. Hva fikk ham som har betalt?

Vi feirer påske midt i vårens (forårets) og livets frembrudd. Nytt liv gror frem av den mørke jorden og understreker for oss den hemmelighetsfulle livgivende kraft som er Gud selv. Uten påskedagens oppstandelse budskap, ville vi stått utenfor, »Vi fikk livet, fikk det givet« med håpets forvisning på livets evighetsperspektiv.

*»Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid,
Den har oss givet lyset,
lyset og livet til dagnig blid.
Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid.«*
(Grundtvig 1843)

Inger Vasshus, Sandnes

Til børnegudstjenste i Ellinge kirke

— Det var noget af en tilfældighed, der bragte os til børnegudstjeneste Kr. Himmelfartsdag; vi ville vise vores datter på 3 år hendes nyligt afdøde farfars gravsted, snakke lidt om det for hende så nye ord »død«, som optog hendes tanker en del, og så selvfølgelig gå i kirke (være i kirke, hvor vi ikke mente hun skulle være med til begravelsen!)

Det var derfor en meget glædelig overraskelse, at opdage vi var kommet

til børnegudstjeneste. Det hele foregik i en hyggelig og børnevenlig atmosfære; præsten talte direkte til børnene i et letfatteligt sprog, om en Gud der passer på os alle — børnekoret sang — og store børn læste ind- og udgangsbøn — sidst, men ikke mindst, så var der en hyggelig uro i kirken, som naturligt følger med når der er børn til stede, som — vi som forældre følte — blev accepteret.

Det var en dejlig oplevelse. Synd der ikke var flere børn til stede, som fik del i oplevelsen. Jeg håber ikke det bliver sidste gang der afholdes børnegudstjeneste (men måske det skulle være en almindelig søndag!)

Birthe Barløse, Ellinge

En farmors oplevelse Kr. Himmelfartsdag

Det var torsdag. Vore to små børnebørn på 6 og 7 år var som vanlig hos os torsdag til fredag. De var travlt optaget af deres leg, da farfar var ved at gøre sig klar til kirkegang. Det blev de meget interesseret i, og på mit spørgsmål, om vi skulle tage med (den dag var der børne- og familiegudstjeneste), så tog det dem ikke lang tid at komme ud i bilen.

Anne på 7 år har flere gange været med os i kirke og føler sig meget stor, nu hun selv kan finde numrene i salmebogen, og glad blev hun, da vi også skulle synge en hun kendte fra skolen.

I kirken fik de selv lov til at bestemme, hvor vi skulle sitte. De ville gerne så højt op, så de kunne se, hvad præsten gjorde, og lysene var så kønne at se på.

Der var mange børn, også det søde og dygtige børnekor medvirkede, festligt var det også at høre Lone fortælle, så både små og store kunne forstå. — Der var mange, der deltog i altergangen. Børn er dejlig umiddelbare og har

ikke vi voksnes forståelsesproblem. Derfor blev det en særlig oplevelse at have dem med.

En lille oplevelse med vore børn — under gudstjenesten var de optaget af noget, som jeg ikke kunne finde ud af hvad var. Da jeg på hjemturen spurgte, hvad det var, blev der svaret: Hørte du ikke, farmor, hvad præsten sagde, at det var dejligt at have en hemmelighed?

Farmor

Børne- og familiegudstjeneste i Ellinge

Kr. Himmelfartsdag var der børne- og familiegudstjeneste i Ellinge kirke. Børn var der en del af, men det kneb en smule med familierne. Der kan være flere årsager til udeblivelsen, dels var der flere fridage med lejlighed til familie- og vennebesøg, dels var der en del sports- og festarrangementer i området.

Heldigvis havde vi til denne gudstjeneste vort børnekoret med, som fyldte kirken med glade barnestemmer. Vores præst, Lone Wellner Jensen, indledte med at fortælle om ringningen og præludiet, orgelspillet som indleder gudstjenesten. Efter dette læste Jan indgangsbønnen, og vi sang første salme. Hanne læste lidt senere en tekst, der passede til denne dag i kirkeåret, og med hjælp fra

børnekoret sang vi endnu en salme. Der blev talt over dette med Jesus himmelfart. — Det er nok lidt svært at forestille sig og forstå, hvordan Jesus kunne forsvinde fra apostlene som i et lys. Præsten forklarede det på denne måde: De fleste af os har prøvet en solskinsdag at kigge direkte op i solen, det er da svært at se noget som helst, man kan få ondt i øjnene, man bliver blændet og må skynde sig at flytte blikket væk. Måske havde apostlene oplevet hændelsen sådan, det vides vel ej.

Efter dette var der altergang, og alle børnene plus enkelte voksne gik til alters. — Børnene hørte andægtigt på det med Jesu legeme og blod og tog virkelig denne situation seriøst. De vidste også godt, at det var det dér flade brød og vin, de ville få af præsten.

Da altergangen var færdig lærte børnekoret os en ny salme, som jeg mener vi fik lært. Efter at velsignelsen var lyst af præsten, sang vi den sidste salme, og Jette læste udgangsbønnen, hvorefter organisten sluttede af med postludiet.

En ros til koret og de 3, der var »oppe«, de gjorde det virkelig udmærket, det er trods alt børn, men det hele foregik i en meget varm og afslappet atmosfære. Jeg mener, det er en god idé at lade børnene medvirke ved gudstjenesten, og jeg har indtryk af, at de også selv er glade for det.

Inger Kildegaard

Ukrudtsmennesker

Jeg har en nabo, som aldrig pløjer sin jord. Turister stopper om sommeren og tager billeder af hans ager. Han har den mest maleriske eng i bygden, særligt i mælkebøttetiden.

Mennesker, som lader alting gro til om sig, kalder vi for dovne. Mennesker,

som ikke rydder op i sit nærmiljø, er værdige til kritik.

Måske er de også overbærende.

I så fald bærer de med sig ud i deres uryddelighed en af Guds egenskaber. Gud er overbærende. Han ser ud til at tåle det utrolige af mennesker. Det vak-

reste, som står om Jesus, synes jeg er dette:

»Han havde elsket sine egne, som var i verden, og Han elskede dem til det sidste«. (Joh. 13,1).

Lige ind i sviget, i flugten, i fornægtelsen.

Hvad skal vi gøre for at slige mennesker igen skal føle sig hjemme i Jesu nærhed? Hvad skal vi gøre for at kirkenes gudstjenester på ny skal varme og lune om de forfrosne? De, som ikke kan liturgien? Og ikke ved hvad Kyrie Eleison betyder?

Jeg har et forslag. Hvis jeg fik lov til at bestemme, så skulle alle kirkerne få noget mere og noget andet end nelliker i en fiks lille buket på alteret.

Rundt i kirken ville jeg sætte store blomsterkasser op med ukrudt. Mælkebøtter i massevis, gule og glade. Frejdige og frække. Og al verdens andet ukrudt, nedvurderet og søgt bekæmpet af enhver ansvarlig landbrugsmyndighed. I kirken skulle de ikke bare få lov til at leve. De skulle dyrkes! Vandes og plejes. Borrer og brændenælder midt mellem plyds og fløjls og sølv.

Guds rige består af ukrudtsmennesker.

Mennesker som ofte indhentes af en lammende tanke: Jeg er mere til skade end til gavn! Jeg lykkes ikke, ikke med noget som helst. Det jeg kommer med er ubetydeligt. Det jeg er optaget af er uvigtigt.

Der bliver ingen fodaftryk efter mig på jorden. Jeg kom, og jeg forsvandt, og det sidste var det bedste.

De vakreste blomster en mor ved, er buketten med mælkebøtter, som tidligt på sommeren bliver rakt hende af en hjertensglad charmør, som er hendes barn.

Alf Prøysen har skrevet om det, en vise der er som en salmestrofe.

Hvem har bestemt, hvad er græs, og

hvad er ugræs?

Hvem har sagt, at vor målestok er lig Guds?

Det vakreste i verden er det, Gud ser på med glæde. Det som har genskinnet af hans kærlighed, det han ser på med gode øjne: Fortabte sønner. Ukrudtsmennesker.

Måske ingen er nærmere Guds rige end dem.

Snublerne. De som det glippede for i starten. De som ikke bare er på jorden, men på forkerte jorde.

»Nærmere Gud til dig, nærmere dig.

Om det et kors end er, som løfter mig.«

*Karsten Isachsen
(fra bogen »Det handler om å leve«)*

KONFIRMANDER I SKELLERUP OG ELLINGE 1987

Siden sidst i kirkerne

SKELLERUP

Dåb:

- 7/6 Kristoffer Maximilian
Rasmussen
Jesper Kristiansen

Vielse:

- 11/4 Marianne Ravn og
Ernst Jørgensen
5/6 Karin Merete Jensen og
Gert Jørgensen

Begravede:

- 7/5 Niels Peder Rasmussen

ELLINGE

Dåb:

- 3/5 Mia Barløse Andersen

Begravede:

- 22/4 Elna Rasmussen
8/5 Ane Margrethe Holst Nielsen
9/5 Kristian Andersen
26/5 Ove Julius Andersen

DØDSFALD

Med dyb sorg har vi måttet følge næstformanden i Ellinge menighedsråd Elna Rasmussen til graven. Hun døde den 15/4-87 på Odense sygehus.

Elna var et fint, hjælpsomt og tapert menneske, og vi vil altid mindes hende som en betænksom og værdsat medarbejder i menighedsrådet. Hun vil blive savnet af os alle. Vore tanker går nu til Jørgen og børnene i deres sorg.

Æret være Elna Rasmussens minde.

På menighedsrådets vegne

LWJ.

Som nyt medlem i Ellinge menighedsråd er indtrådt Eva Hansen, Kilsvej 6, Ellinge.

Ny næstformand i Ellinge menighedsråd: Lis Lotte Talbro, Ellinge.

Sognepræst:

Lone Wellner Jensen, Skellerup præstegård, 5540 Ullerslev, tlf. 35 11 18

Fødselsanmeldelse:

Til sognepræsten senest 2 døgn efter fødslen. Gælder alle, også dem der ikke er medlemmer af folkekirken. Man skal medbringe den gule anmeldelse, der udleveres af jordemoderen, samt forældrenes dåbs- eller navneattester og evt. vielsesattest.

Dåb:

Henvendelse til præsten ved den kirke, hvor barnet ønskes døbt.

Navngivning (uden dåb):

Til præsten i moderens bopælsogn. Husk, at et barn skal have navn enten ved dåb eller navngivning, inden det bliver 6 måneder.

Vielse:

Til ægteskabskontoret på rådhuset i bopælskommunen. Der skal medbringes dåbs- eller navneattester, personnummerbevis og evt. skilsmissebevilling. Ægteskabskontoret udsteder en prøvelsesattest, som tillige med de ovennævnte papirer medbringes til præsten ved den kirke, hvor vielsen skal foregå.

Dødsfald, begravelse/bisættelse:

Dødsfald meddeles snarest til sognepræsten. Gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken.

De pårørende aftaler det fornødne med den præst, der skal foretage begravelsen eller bisættelsen. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen, Mæholm 12, tlf. 35 17 00

Kasserer og kirkeværgen Annardt Henriksen, Pårupvej 17, tlf. 35 11 85

Organist Ann-Kirstine Christiansen, Odense, tlf. 16 91 69

Kirkesanger Niels Jørgensen, Ellingevej 27, Refsvindinge, tlf. 33 12 66

Graver Inga Sørensen, Krogyden 23, tlf. 35 11 78

Ellinge kirke:

Formand Ane Marie Hedeager, Ellingevej 41, tlf. 98 12 93

Kasserer og kirkeværgen Hans Christensen, Pårupvej 42, tlf. 98 11 44

Organist og kirkesanger - se Skellerup kirke

Graver Børge Sørensen, Krogyden 23, tlf. 35 11 78

Gudstjenester

12. juli:	
Skellerup	Ingen
Ellinge	Kl. 10,15
19. juli:	
Skellerup	Kl. 19,30
Ellinge	Kl. 10,15
26. juli:	
Skellerup (sommermøde, Villy Sørensen prædiker)	Kl. 14,00
Ellinge	Ingen
2. august:	
Skellerup	Kl. 10,15
Ellinge	Kl. 9,00
9. august:	
Skellerup	Ingen
Ellinge (Karst)	Kl. 19,30
16. august:	
Skellerup (Karst)	Kl. 9,00
Ellinge	Ingen
23. august:	
Skellerup	Kl. 10,15
Ellinge	Kl. 9,00
30. august:	
Skellerup	Kl. 14,00
Ellinge	Ingen
6. september:	
Skellerup	Kl. 9,00
Ellinge	Kl. 10,15
13. september:	
Skellerup	Ingen
Ellinge (Karst)	Kl. 19,30
20. september:	
Skellerup	Kl. 9,00
Ellinge	Kl. 10,15

27. september:	
Skellerup	Kl. 10,15
Ellinge	Kl. 9,00
4. oktober:	
Skellerup	Kl. 19,30
Ellinge	Ingen

KIRKEBIL

Der sørges for *gratis* transport til alle, der måtte ønske det. Man behøver blot at ringe til Ullerslev Taxi, tlf. 09 35 21 55.

SOMMERFERIE

Vi holder sommerferie i perioden mandag den 3. august til mandag den 17. august (begge dage inklusive).

Embedet passes i denne periode af pastor Torben Karst, Marslev, tlf. 09 95 10 47.

LWJ.

SOMMERMØDE SKELLERUP OG ELLINGE

Vi holder sommermøde — hvis vejret tillader det i præstegårdshaven, ellers under tag — **søndag den 26/7.**

Vi indleder med gudstjeneste i Skellerup kirke kl. 14,00, hvor prædikanten er vores tidligere provst Villy Sørensen. Han vil også tale ved kaffen efter gudstjenesten.

Menighedsrådene er værter ved kaffen, brød bedes medbragt.

Alle er hjerteligt velkomne.

Menighedsrådene